

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ: 07 /06 /2018

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΠΡΟΧΕΙΡΕΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1^η Δραστηριότητα

A1. α) Σ β) Λ γ) Λ δ) Λ

A2. Ο τίτλος του συγκεκριμένου κειμένου «το ζώο που έγινε θεός» είναι δηλωτικός του περιεχομένου και εκφράζεται μεταφορικά. Ο χαρακτηρισμός «ζώο» αφορά την ανθρώπινη οντότητα. Ο αποκαλούμενος «homo sapiens» πριν από 70.000 χρόνια ήταν ένα ασήμαντο ον. Η εξέλιξη όμως των επιστημών και της τεχνολογίας και η δύναμη που απέκτησε μέσω αυτών, τον μεταμόρφωσε σε «κυρίαρχο ον του πλανήτη». Χρησιμοποίησε τις θεϊκές του δυνάμεις, έχοντας «κυριαρχήσει στο περιβάλλον» με την ίδρυση πόλεων, ακόμα και αυτοκρατοριών. Επιπλέον, η εξέλιξη της ανθρώπινης οντότητας επιβεβαιώνεται από τις τεράστιες ανακαλύψεις της τεχνολογίας («έχουμε προοδεύσει από τα κανό στα διαστημόπλοια»), αλλά και της επιστήμης, μέσα από την πρόληψη ασθενειών.

Ωστόσο χρησιμοποίησε τις θεϊκές του δυνάμεις, όχι μόνο για να δημιουργήσει, αλλά, κυρίως, για να καταστρέψει, τονίζοντας το χαρακτηριστικό της αλαζονικής του φύσης. Η εμμονή του για την εξέλιξη και αναβάθμιση της ποιότητας ζωής τον μετέτρεψε σε ένα αδηφάγο ον που προκαλεί τη δυστυχία σε όλα τα άλλα όντα («η κατάσταση των άλλων όντων επιδεινώνεται»). Οι «αυτοδημιουργητοί θεοί», όπως αποκαλούνται από τον συγγραφέα έχουν απωλέσει κάθε ίχνος αξιών και αρχών, θέτοντας σε κίνδυνο τη μοίρα της ανθρωπότητας («η βελτίωση της μοίρας... να τη θεωρήσουμε σίγουρη») Με τον τελευταίο χαρακτηρισμό, «ανεύθυνι θεοί», ο συγγραφέας προβληματίζεται για την απουσία οικολογικής και κοινωνικής συνείδησης («σπέρνουμε τον

όλεθρο...γύρω μας») καθώς και την έλλειψη αυτογνωσίας και υπευθυνότητας απέναντι στον συνάνθρωπο («Υπάρχει τίποτα πιο επικίνδυνο ... που δεν ξέρουν τι θέλουν;»)

A3. – Η εξέλιξη του «homo sapiens» σε αλαζονικό ον

– Οι θεϊκές ικανότητες του homo sapiens κοστίζουν στην ανθρωπότητα

A4 α) μεταλλάχθηκε , μεταβλήθηκε

β) ατελείωτη, απύθμενη.

γ) εξέλιξη , ανάπτυξη, αναβάθμιση

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ: 07 /06 /2018

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: *Ελληνική Γλώσσα*
(Νέα Ελληνική Γλώσσα)

B. Λογοτεχνικό ΠΡΟΧΕΙΡΕΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

B₁ 1. Β
2. Γ
3. Β
4. Β
5. Α
6. Β

B2

Στο διήγημα αυτό παρατηρούμε τη συμπεριφορά του
Λύου που αναζητά την ανδρική φροντίδα. Στο χωρίο
"Διακρίνοντας... χαρούμενη" παρακολουθούμε τη συνάντηση
του ήρωα με ένα ^{τη συζύγου} κάδο και υγιές Λύο στο κέντρο της
Αθήνας που τον ακολουθεί γεμάτη χαρά. "Με προσπερνάει
... εμπιστευόταν", σύμφωνα με το συγκεκριμένο απόσπασμα
το Λύο προχωρά μπροστά από τον άνθρωπο τρέχοντας και
ζαναγορίζει σ' αυτόν κοιτώντας τον επίμονα και διεκδικώ-
ντας τη συντροφιά του με εμπιστοσύνη. Ο ήρωας, όμως,
δειχνάει να αντιστοιχεί, βρίσκοντας καταφύγιο στη
γνώριμη απομόνωση του σπιτιού του. Τότε, όπως
χαρακτηριστικά αναφέρεται στο κείμενο "Πάντα εσάλευτη
... έκτατα έβω", το Λύο, σαν να καταλαβαίνει την
ανδρική αδυναμία, παραμένει ακίνητο, παρατηρώντας
με αβυσσότητα τη διάφωση των προσδοκιών του.

No fornication

Β3. Μια μεταφορά από το κείμενο είναι η εξής: «Ήταν μια πρώση ρακεματιά αμφιβολίας.» στην τρίτη Παράγραφο του λογοτεχνικού κειμένου. Ο συγγραφέας με τη χρήση αυτή της μεταφοράς πετυχαίνει να αναδείξει τη συναισθηματική κατάσταση του ήρωα, που νιώθει ανασφάλεια και αμφιβολία, επειδή δεν γνωρίζει, αν, τελικά, ο ήρωας το φιλοφενήσει στο σπίτι του. Αναδεικνύει, μάλιστα, τη διαίθεση του ήρωα, τη δυνατότητα του να νιώσει τη δουλιά και την αδυναμία

του ανθρώπου να δημιουργήσει
μια σχέση αγάπης με αυτό.

Το ευφρατικό μέσο της μεταφοράς
τονίζει το άμεσο, οίμειο και
παραστατικό ύφος και επιτείνει
τη συγκινησιακή ατμόσφαιρα
στο κείμενο, αναδεικνύοντας
το πρυφερό <<ειδίλλιο>> του
ζύγου προς τον ήρωα.

B4. Ο συγγραφέας, με τη χρήση της ερωτηματικής πρότασης «Να την κάνω τι;», παραθέτει ένα ερώτημα, προκειμένου να δώσει έμφαση στις μύχιες σκέψεις του ήρωα, σχετικά με την αδυναμία του να συντηρήσει το ζώο σ' ένα μικρό σπίτι. Μ' αυτόν τον τρόπο, δίνει αμεσότητα και ζωντάνια στον λόγο και διευκολύνει τον ίδιο τον συγγραφέα να επικοινωνήσει με τον αναγνώστη. Με αυτό το ερώτημα, επίσης, διαφαίνεται και η ψυχολογική κατάσταση του ήρωα, που βρίσκεται σε συναισθηματικό αδιέξοδο. Θέλει να προστατεύσει το ζώο από ένα αμείλικτο αστικό περιβάλλον, φιλοξενώντας το, αλλά, ταυτόχρονα, νιώθει την αδυναμία του να φανεί αντάξιος των απαιτήσεων που έχει η προστασία ενός ζώου. Πρόκειται, λοιπόν, για έναν εσωτερικό διάλογο με τον εαυτό του, που καταδεικνύει τη βαθιά ευθύνη και τον σεβασμό του ήρωα προς το ζώο, έστω κι αν το πληγώνει με την απόρριψή του.